

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců rozhodl dne 27. 6. 2013 v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Draštíka, Mgr. Pavla Punčocháře, JUDr. Stanislava Potužníka, JUDr. Jana Mikše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph.D., o návrhu **předsedy Městského soudu v Praze**, se sídlem Praha 2, Spálená ulice č. 2, proti **Mgr. Š. Š.**, soudkyni Obvodního soudu pro Prahu 1, zastoupené JUDr. Vladimírem Vaňkem, advokátem se sídlem Praha 2, Karlovo náměstí č. 28/559,

t a k t o :

Mgr. Š. Š.,
nar. x,
soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 1

I.

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s e

u z n á v á v i n n o u , ž e

jako soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 1

1) ve věci sp. zn. 2 T 1/2009 – v níž byl P. Š. odsouzený pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, přičemž trest mu byl uložen trestním příkazem, který nabyl právní moci dne 11. 8. 2009 a zkušební doba běžela do 11. 2. 2011, poté co byla informována o potrestání napomenutím odsouzeného dne 4. 5. 2011 za přestupek proti majetku spáchaný odcizením cizí věci dne 4. 4. 2010 a poté co jí byl spis předložen dne 8. 6. 2011, reagovala referátem „dej spis na lhůtu 12. 2. 2012“, čímž znemožnila rozhodnutí o tom, zda se podmíněně odsouzený ve zkušební době osvědčil, či je na místě rozhodnout o tom, že podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti soudce vyplývající z ustanovení § 2 odst. 4 tr. řádu, jímž ohrozila důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů

2) ve věci sp. zn. 43 Nt 4502/2012 v níž dne 10. 7. 2012 rozhodla o návrhu Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 a vydala příkaz k zatčení obviněného Z. D. S., po zjištění, že byla podána obžaloba vydala dne 17. 8. 2012 pokyn k odvolání příkazu k zatčení, který byl doručen OSZ Praha 1 2. 8. 2012 a Policii ČR dne 27. 8. 2012 a ve věci sp. zn. 43 Nt 4503/2012, v níž dne 10. 7. 2012 rozhodla o návrhu Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 na vydání EZR na obviněného Z. D. S., poté co ze zprávy Sirene ze dne 14. 8. 2012 vyplynulo, že jmenovaný byl dne 14. 8. 2012 v 11.50 hod. zadržen ve Fuchstalu, SRN na základě tohoto EZR, usnesením ze dne 17. 8. 2012, aniž by byla nadále zákonnou soudkyní k rozhodnutí s ohledem na podání obžaloby ve věci, rozhodla o zrušení příkazu k zatčení a o zrušení EZR podle § 384 odst. 6 a § 403 odst. 3 tr. řádu, s odůvodněním, že dne 31. 7. 2012 byla podána na obviněného obžaloba a bylo ukončeno přípravné řízení,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti soudce vyplývající z ustanovení § 2 odst. 4 tr. řádu, nerespektováním čl. 38 Listiny základních práv a svobod z hlediska zákonného soudce k dalšímu rozhodnutí ve věci, jímž ohrozila důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l a

pod body 1), 2) kárná provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

a za spáchaná kárná provinění **s e j í u k l á d á**

podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů,

kárné opatření

d ů t k a .

II.

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

z p r o š ť u j e

kárného obvinění pro skutky, že

1)

v průběhu roku 2011 až do konce roku 2012, respektive do podání návrhu na kárné řízení, zapříčinila průtahy v řízení ve věcech jí přidělených k vyřízení zejména tím, že ačkoli měla k dispozici dostatek jednacích dní pro nařízení hlavních líčení, bezdůvodně nařizovala a odročovala hlavní líčení ve svých trestních věcech na velmi vzdálené termíny a nepostupovala tak podle ustanovení § 2 odst. 4 trestního řádu, nerespektovala povinnost vyřizovat trestní věci urychleně bez zbytečných průtahů, a to v těchto trestních věcech:

- 1) sp. zn. 4 T 47/2008 - hl. líčení dne 5. 6. 2012 odročila na 9. 10. 2012
- 2) sp. zn. 2 T 47/2010 - dne 2. 8. 2012 nařídila hl. líčení na 20. 11. 2012
- 3) sp. zn. 2 T 49/2012 - dne 13. 8. 2012 nařídila hl. líčení na 20. 11. 2012
- 4) sp. zn. 2 T 48/2012 - dne 30. 8. 2012 nařídila hl. líčení na 18. 12. 2012
- 5) sp. zn. 2 T 55/2012 - dne 5. 10. 2012 nařídila hl. líčení na 29. 1. 2013
- 6) sp. zn. 2 T 58/2012 - dne 17. 9. 2012 nařídila hl. líčení na 15. 1. 2013
- 7) sp. zn. 2 T 67/2012 - dne 2. 10. 2012 nařídila hl. líčení na 29. 1. 2013
- 8) sp. zn. 2 T 14/2012 - dne 17. 4. 2012 nařídila hl. líčení na 14. 8. 2012, toto odročila na 20. 11. 2012 a toto hl. líčení odročila na 12. 2. 2013
- 9) sp. zn. 2 T 98/2011 - dne 31. 10. 2012 nařídila hl. líčení na 26. 2. 2013
- 10) sp. zn. 2 T 99/2011- dne 28. 11. 2011 nařídila hl. líčení na 13. 3. 2012, toto odročila na 14. 8. 2012 a toto hl. líčení odročila na 18. 12. 2012
- 11) sp. zn. 2 T 107/2011- dne 5. 12. 2011 nařídila hl. líčení na 10. 4. 2012 a toto hl. líčení odročila na 31. 7. 2012
- 12) sp. zn. 2 T 36/2011- dne 28. 4. 2011 nařídila hl. líčení na 2. 8. 2011, toto hl. líčení odročila na 3. 1. 2012, další hl. líčení nařídila dne 24. 5. 2012 na 28. 8. 2012 a toto hl. líčení odročila na 18. 12. 2012
- 13) sp. zn. 2 T 39/2012- dne 4. 6. 2012 nařídila hl. líčení na 11. 9. 2012, toto hl. líčení odročila na 15. 1. 2013

2)

ve věci sp. zn. 2 T 45/2012, kdy obžaloba napadla dne 2. 7. 2012, poté co dne 10. 7. 2012 zpochybnila správnost přidělení věci do jejího senátu a po rozhodnutí předsedkyně soudu o tom, že při přidělení věci bylo postupováno v souladu s rozvrhem práce dne 11. 7. 2012, po rozhodnutí dne 17. 7. 2012 o vyloučení předsedkyně senátu z projednání věci, kdy proti rozhodnutí podal státní zástupce stížnost, s níž byl spis předložen Městskému soudu v Praze dne 6. 9. 2012 a po rozhodnutí tohoto soudu dne 19. 9. 2012 sp. zn. 61 To 392/2012, jímž bylo rozhodnutí o vyloučení kárně obviněné soudkyně z projednání věci zrušeno, po vrácení spisu Obvodnímu soudu pro Prahu 1 dne 9. 10. 2012 a po neúspěšném podání ústavní stížnosti, kterou Ústavní soud ČR rozhodnutím ze dne 8. 11. 2012 sp. zn. II. ÚS 4085/2012 odmítl, s tím, že návrh je podán zjevně neoprávněnou osobou podle § 43 odst. 1 písm. c) zákona č. 182/1993 Sb., a po vrácení spisu dne 16. 11. 2012 nařídila ve věci hlavní líčení až dne 14. 12. 2012 na 8., 9. a 10. 4. 2013, čímž zapříčinila průtahy v řízení od nápadu věci až do nařízení hlavního líčení,

3)

v období roku 2011 a 2012 v rozporu se zásadou oficiality a povinností postupovat v trestních věcech z úřední povinnosti, a to i bez návrhu stran řízení, neučinila žádný úkon ve věci sp. zn. 2 T 79/2009 – v níž byl D. K. odsouzený pro trestný čin podle § 187 odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu tří let za současného stanovení dohledu nad odsouzeným, kdy rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 11. 2009 a zkušební doba běžela do 3. 11. 2012, přes skutečnost, že zprávou Probační a mediační služby ze dne 29. 11. 2011 byla informována o tom, že odsouzený od počátku zkušební doby nespolupracuje a podmínky dohledu neplní, na tuto zprávu nereagovala s výjimkou pokynu z 23. 5. 2012 necht' je odsouzený případně kontaktován a zapříčinila tak nečinnost ve věci od 29. 11. 2011 až do konce roku 2012,

přičemž v těchto skutcích navrhovatel spatřoval zaviněné porušení povinností soudkyně vyplývajících z ustanovení § 2 odst. 4 tr. řádu, jimiž ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů,

neboť tvrzené skutky nejsou kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel – předseda Městského soudu v Praze podal dne 15. 3. 2013 kárný návrh proti Mgr. Š. Š., soudkyni Obvodního soudu pro Prahu 1 pro skutky spočívající v tom, že
I.

v průběhu roku 2011 až do konce roku 2012 zapříčinila průtahy v řízení ve věcech jí přidělených k vyřízení zejména tím, že ačkoli měla k dispozici dostatek jednacích dní pro nařízení hlavních líčení bezdůvodně nařizovala a odročovala hlavní líčení ve svých trestních věcech na velmi vzdálené termíny a nepostupovala tak podle § 2 odst. 4 trestního řádu, nerespektovala povinnost vyřizovat trestní věci urychleně bez zbytečných průtahů, a to v těchto trestních věcech:

sp. zn. 4 T 47/2008 , 2 T 47/2010, 2 T 49/2012, 2 T 48/2012, 2 T 55/2012, 2 T 58/2012, 2 T 67/2012, 2 T 14/2012, 2 T 98/2011, 2 T 99/2011, 2 T 107/2011, 2 T 36/2011, 2 T 39/2012,
II.

ve věci sp. zn. 2 T 45/2012 - obžalovaný J. P. a spol. (21 obžalovaných), stíhání pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 3 tr. zákona, pojistný podvod podle § 250a odst. 1, 4 tr. zákona a další, kdy obžaloba napadla dne 2. 7. 2012, poté co dne 10. 7. 2012 zpochybnila správnost přidělení věci do jejího senátu a po rozhodnutí předsedkyně soudu o tom, že při přidělení věci bylo postupováno v souladu s rozvrhem práce, dne 11. 7. 2012, po rozhodnutí dne 17. 7. 2012 o vyloučení předsedkyně senátu z projednání věci, kdy proti rozhodnutí podal státní zástupce stížnost, s níž byl spis předložen zdejšímu soudu dne 6. 9. 2012 a po rozhodnutí zdejšího soudu dne 19. 9. 2012 sp. zn. 61 To 392/2012, kdy rozhodnutí o vyloučení Mgr. Š. z projednání věci bylo zrušeno, po vrácení spisu Obvodnímu soudu pro Prahu 1 dne 9. 10. 2012 a po neúspěšném podání ústavní stížnosti, kterou Ústavní soud ČR rozhodnutím ze dne 8. 11. 2012 sp. zn. II. ÚS 4085/2012 odmítl, s tím, že návrh je podán zjevně neoprávněnou osobou podle § 43 odst. 1 písm. c) zákona č. 182/1993 Sb., a po vrácení spisu dne 16. 11. 2012 nařídila ve věci hlavní líčení až dne 14. 12. 2012 na 8., 9. a 10. 4. 2013, čímž zapříčinila průtahy v řízení od nápadu věci až do nařízení hlavního líčení,

III.

v období roku 2011 a 2012 v rozporu se zásadou oficiality a povinností postupovat v trestních věcech z úřední povinnosti a to i bez návrhu stran řízení, neučinila žádný úkon v těchto trestních věcech:

1) sp. zn. 2 T 79/2009 - ods. D. K. pro trestný čin podle § 187 odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu tří let za současného stanovení dohledu nad odsouzeným, kdy rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 11. 2009 a zkušební doba běžela do 3. 11. 2012, přes skutečnost, že zprávou Probační a mediační služby ze dne 29. 11. 2011 byla informována o tom, že odsouzený od počátku zkušební doby nespolupracuje a podmínky dohledu neplní, na tuto zprávu nereagovala s výjimkou pokynu z 23. 5. 2012 necht' je odsouzený případně kontaktován a zapříčinila tak nečinnost ve věci od 29. 11. 2011 až do konce roku 2012,

2) sp. zn. 2 T 1/2009 - odsouzený P. Š. pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, kdy trest mu byl uložen trestním příkazem, který nabylo právní moci dnem 11. 8. 2009 a zkušební doba běžela do 11. 2. 2011, poté co byla informována o potrestání napomenutím odsouzeného dne 4. 5. 2011 za přestupek proti majetku spáchaný odcizením cizí věci dne 4. 4. 2010 a poté co jí byl spis předložen dne 8. 6. 2011, reagovala referátem „dej spis na lhůtu 12. 2. 2012, čímž znemožnila rozhodnutí o tom, zda se podmíněně odsouzený ve zkušební době osvědčil, či je na místě rozhodnout o tom, že podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná,

IV.

ve věci 3 T 38/2012 Obvodního soudu pro Prahu 1, kde obžaloba napadla na V. I. M., nar. x, stíhaného vazebně a na Z. D. S., nar. x, který byl stíhán jako uprchlý dne 31. 7. 2012 pro přečin padělání a pozměnění peněz podle § 233/1 tr. zákoníku za použití § 238 tr. zákoníku, přičemž věc od podání obžaloby byla vyřizována soudkyní JUDr. Helenou Královou, ač si byla vědoma podání obžaloby ve věci a skutečnosti, že k dalším úkonům v řízení je proto příslušná JUDr. Helena Králová, jednak ve spisu 43 Nt 4502/2012, v němž OSZ pro Prahu 1 dne 4. 7. 2012 podalo u Obvodního soudu pro Prahu 1 návrh na vydání příkazu k zatčení a současně na vydání EZR na obv. Z. D. S., občana Bulharska to pro shora uvedený tr. čin, kde vydala dne 10. 7. 2012 příkaz k zatčení na obviněného, který byl dne 13. 7. 2012 doručen OSZ Prahu 1, po zjištění, že byla podána obžaloba vydala dne 17. 8. 2012 pokyn k odvolání příkazu k zatčení, který byl doručen OSZ Prahu 1 dne 22. 8. 2012 a PČR dne 27. 8. 2012 a dále ve spisu 43 Nt 4503/2012, v němž bylo rozhodnuto o návrhu OSZ pro Prahu 1 na vydání EZR na obv. Z. D. S., přičemž EZR na jmenovaného byl vydán Mgr. Š. Š. dne 10. 7. 2012 a byl doručen Sirene dne 26. 7. 2012 po doručení překladu do jazyka anglického, poté co ze zprávy Sirene ze dne 14. 8. 2012 vyplynulo, že jmenovaný byl dne 14. 8. 2012 v 11.50 hod. zadržen ve Fuchstalu, SRN na základě tohoto EZR, s tím, že originál EZR a překlad do německého jazyka je třeba zaslat do 40 dní Generalstaatsanwaltschaft München, usnesením ze dne 17. 8. 2012, aniž by byla nadále zákonnou soudkyní k rozhodnutí, s ohledem na podání obžaloby ve věci, rozhodla o zrušení EZR podle § 384 odst. 6 a § 403 odst. 3 tr. řádu, s odůvodněním, že dne 31. 7. 2012 byla podána na obviněného obžaloba a bylo ukončeno přípravné řízení, t e d y podle navrhovatele zaviněně porušila povinnosti soudce vyplývající z § 2 odst. 4 tr. řádu, jímž ohrozila důvěru v odborné a spravedlivé a pod bodem II. i v nezávislé a nestranné rozhodování soudů a pod bodem IV. dále nerespektovala čl. 38 Listiny základních práv a svobod z hlediska zákonného soudce k dalšímu rozhodnutí ve věci.

Navrhovatel navrhl, aby bylo kárně obviněné soudkyni uloženo kárného opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., snížení platu o 15 % na dobu osmi měsíců.

Svůj návrh navrhovatel odůvodnil tím, že v rámci prověrky rychlosti a bezprůtahovosti řízení uskutečněné v senátech 2 T, 3 T a 8 T Obvodního soudu pro Prahu 1 v listopadu

a prosinci 2012 bylo zjištěno, že ač nápad trestních věcí do senátu 2 T činil v roce 2011 pouze 109 věcí se 134 osobami a v roce 2012 pouze 77 věcí s 109 osobami, kdy vedle této agendy Mgr. Š. vyřizovala polovinu nápadu věcí přípravného řízení a po oba tyto roky měla Mgr. Š. Š. k dispozici dostatečný počet jednacích dní, jak vyplývá z přehledu vytíženosti a využití jednacích síní Obvodního soudu pro Prahu 1 za rok 2011, za období od 1. 1. do 27. 11. 2012 a dále i pro rok 2013, které jsou přílohou tohoto kárného návrhu, kdy v případě potřeby nic nebránilo tomu, aby na žádost této předsedkyně senátu vedení Obvodního soudu pro Prahu 1 předsedkyni senátu přidělilo další jednací dny k využití, opakovaně v jednotlivých trestních věcech jí vyřizovaných bylo nařizováno hlavní líčení a odročováno na velmi vzdálené termíny, ačkoli pro takovýto postup ani z obsahu jednotlivých spisů, ani z celkového nápadu a vytížení předsedkyně senátu, nebyl dán objektivní důvod, přičemž tento způsob nařizování a odročování hlavních líčení předsedkyni senátu vedl fakticky ke stavu, že v případě nutnosti opakovaného odročení hlavního líčení předsedkyně senátu zvládla nařídit v průběhu kalendářního roku maximálně tři hlavní líčení v téže věci, což ve svém důsledku vedlo k průtahům v řízení v těchto věcech, kdy i výchovný účel trestního řízení a uloženého trestu, s ohledem na odstup doby mezi nařízením hlavního líčení a jeho konáním ztrácel na svém výchovném významu. Ve věci 2 T 45/2012 pak předsedkyně senátu po přidělení této větší věci a to jak počtem obviněných tak i jejím rozsahem, účelově, ve snaze vyhnout se projednávání a rozhodnutí věci, zpochybňovala správnost přidělení věci do jejího senátu a to i poté, co správnost přidělení věci byla přezkoumána předsedkyní soudu, dokonce rozhodla o svém vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci, aniž by kterákoliv ze stran řízení zpochybňovala objektivitu řízení, které mělo být před ní vedeno a poté, co z podnětu stížnosti státního zástupce Městský soud v Praze toto usnesení o jejím vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci zrušil, aniž by takovouto námitku vznesla nějaké ze stran řízení neúspěšně a neoprávněně podala ústavní stížnost, jíž se domáhala zrušení přidělení této věci do jejího senátu, o které Ústavní soud ČR rozhodl dne 8. 11. 2012 postupem předpokládaným v ustanovení § 43 odst. 1 písm. c) zákona č. 182/1993 Sb., v platném znění. Těmito obstrukčními postupy zapříčinila průtahy v řízení od nápadu věci dne 2. 7. 2012 až do 16. 11. 2012. Nečinnost předsedkyně senátu pak byla zjištěna i při jejím rozhodování ve vykonávacím řízení, kdy ve věci 2 T 79/2009 prakticky ignorovala zprávu PMS ze dne 29. 11. 2011 o tom, že podmíněně odsouzený neplní podmínky uloženého dohledu a ve věci 2 T 1/2009 ignorovala zprávu o přestupkovém jednání podmíněně odsouzeného za trestný čin krádeže, kdy ve zkušební době podmíněného odsouzení se znovu dopustil majetkového přestupku a dala pokyn k založení spisu dne 8. 6. 2011 na lhůtu 12. 2. 2012, tedy na lhůtu, po které pro nečinnost soudu již nepřicházelo v úvahu jakékoli rozhodnutí předpokládané v ustanovení § 83 odst. 1 tr. zákoníku, neboť v tento den 12. 2. 2012 již uplynula doba jednoho roku od konce zkušební doby podmíněného odsouzení, aniž by sám odsouzený na tomto stavu měl vinu. Vědomě nezákonným je pak nutno spatřovat rozhodnutí soudkyně ve věci 43 Nt 4503/2012, kdy po zadržení Z. D. S. dne 14. 8. 2012 ve Spolkové republice Německo na základě jí vydaného evropského zatýkacího rozkazu ze dne 10. 7. 2012 s vědomím, že ve věci obviněného již napadla obžaloba dne 31. 7. 2012, kterou vyřizuje pod sp. zn. 3 T 38/2012 její kolegyně JUDr. Helena Králová, přičemž toto vědomí podání obžaloby vyplývá z pokynu vydaného jí dne 17. 8. 2012 ve spisu 43 Nt 4502/2012, kterým byl odvolán příkaz k zatčení na obviněného, tentýž den 17. 8. 2012 rozhodla usnesením o zrušení evropského zatýkacího rozkazu, ač takovéto rozhodnutí mohla vydat po podání obžaloby jen předsedkyně senátu 3 T JUDr. Helena Králová a ač důvody pro vydání EZR trvaly nejméně do dne 29. 8. 2012, kdy v hlavním líčení byl vyhlášen rozsudek, jímž obžalovaní v této věci byli uznáni vinnými trestným činem podle § 233/1 za použití § 238 tr. zákoníku a obžalovanému S. byl uložen samostatný trest vyhoštění na 5 let, kdy státní zástupce se po vyhlášení rozsudku vzdal práva odvolání a tedy teprve tato skutečnost zrušení vydaného EZR odůvodnila.

Kárně obviněná soudkyně se k návrhu písemně nevyjádřila.

V rámci předběžného šetření ve smyslu § 16 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, kárný soud si vyžádal od Obvodního soudu pro Prahu 1 všechny v návrhu vytýkané spisy a z nich ověřil, že skutkový stav v jednotlivých spisech popsany navrhovatelem v návrhu je v souladu s obsahem jednotlivých spisů.

K bodu I. výroku tohoto rozhodnutí

1)

Navrhovatel v návrhu (bod III., 2) kárně obviněné soudkyni vytýkal, že v období roku 2011 a 2012 v rozporu se zásadou oficiality a povinností postupovat v trestních věcech z úřední povinnosti a to i bez návrhu stran řízení, neučinila žádný úkon ve věci sp. zn. 2 T 1/2009, v níž byl P. Š. odsouzený pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, kdy trest mu byl uložen trestním příkazem, který nabyl právní moci dnem 11. 8. 2009 a zkušební doba běžela do 11. 2. 2011, poté co byla informována o potrestání napomenutím odsouzeného dne 4. 5. 2011 za přestupek proti majetku spáchaný odcizením cizí věci dne 4. 4. 2010 a poté co jí byl spis předložen dne 8. 6. 2011, reagovala referátem „dej spis na lhůtu 12. 2. 2012“, čímž znemožnila rozhodnutí o tom, zda se podmíněně odsouzený ve zkušební době osvědčil, či je na místě rozhodnout o tom, že podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná.

Kárně obviněná soudkyně se k této části návrhu vyjádřila tak, že spáchá-li někdo přestupek proti majetku, nepovažuje to za nevedení řádného života, aby mu přeměnila podmíněně uložený trest na nepodmíněný. Protože pro rozhodnutí podle svého přesvědčení nedostane souhlas státního zastupitelství, dá věc na lhůtu, aby se odsouzený osvědčil ze zákona. Nemá za to, že by jí zákon ukládal rozhodovat o osvědčení ve veřejném zasedání, protože používá výrazu „vysloví“, nikoliv rozhodne.

Podle § 83 tr. zákoníku č. 40/2009 Sb. ve znění k 30. 6. 2011

- odst. 1 jestliže podmíněně odsouzený vedl ve zkušební době řádný život a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná. Výjimečně může soud vzhledem k okolnostem případu a osobě odsouzeného ponechat podmíněně odsouzení v platnosti, i když odsouzený zavinil příčinu k nařízení výkonu trestu, a

a) stanovit nad odsouzeným dohled,

b) přiměřeně prodloužit zkušební dobu, ne však o více než dvě léta, přičemž nesmí překročit horní hranici zkušební doby stanovené v § 82 odst. 1, nebo

c) stanovit dosud neuložená přiměřená omezení a přiměřené povinnosti uvedené v § 48 odst. 4 směřující k tomu, aby vedl řádný život,

- odst. 3 neučinil-li soud do jednoho roku od uplynutí zkušební doby rozhodnutí podle odstavce 1, aniž na tom měl podmíněně odsouzený vinu, má se za to, že se podmíněně odsouzený osvědčil.

- odst. 4 bylo-li vysloveno, že se podmíněně odsouzený osvědčil, anebo má-li se za to, že se osvědčil, hledí se na pachatele, jako by nebyl odsouzen.

- odst. 5 rozhodne-li soud podle odstavce 1, že se trest vykoná, rozhodne zároveň o způsobu výkonu trestu.

Podle § 330 trestního řádu (zákon č. 141/1961 Sb.) ve znění k 30. 6. 2011

- odst. 1 o tom, zda se podmíněně odsouzený osvědčil nebo zda se nařídí výkon podmíněně odloženého trestu, rozhodne soud ve veřejném zasedání. Ve veřejném zasedání rozhodne soud i o ponechání podmíněného odsouzení v platnosti podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku,
- odst. 2) při rozhodování o osvědčení podmíněně odsouzeného se soud opírá též o vyjádření zájmového sdružení občanů,
- odst. 3) proti rozhodnutím podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek,
- odst. 4) rozhodnutí, že se podmíněně odsouzený osvědčil, může se souhlasem státního zástupce učinit též předseda senátu.

Rozhodnutími podle odst. 1 výše citovaného § 330 trestního řádu se rozumějí usnesení o osvědčení, o nařízení výkonu trestu, o ponechání podmíněného odsouzení v platnosti.

Podle rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 9. 2011, č. j. 4 Tz 76/2011 - 29 ve smyslu ustanovení § 83 odst. 3 tr. zákoníku má soud povinnost učinit do jednoho roku od uplynutí zkušební doby rozhodnutí o tom, zda se podmíněně odsouzený osvědčil či zda podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná. Neučiní-li tak, nastává zákonná fikce osvědčení.

Zákonná fikce podle § 83 odst. 3 trestního zákoníku je právní pojistkou pro podmíněně odsouzeného a jistotou, že nelze bezdůvodně dlouhou dobu po uplynutí zkušební doby vyčkávat s rozhodnutím o podmíněném odsouzení. Nicméně je povinností soudu, je-li to možné, rozhodovat podle § 83 odst. 1 trestního zákoníku. Postup kárně obviněné soudkyně v této věci nebyl v souladu se zákonnou úpravou, kterou je jako soudkyně vázána, ale byl libovolný a tímto postupem, respektive nečinností, kárně obviněná soudkyně, která nevydala rozhodnutí o tom, zda se podmíněně odsouzený ve zkušební době osvědčil, či je na místě rozhodnout o tom, že podmíněně odložený trest odnětí svobody se vykoná, také znemožnila procesním stranám případně uplatnit svá zákonná práva. Nelze však prosazovat svůj právní názor tím, že ve věci není rozhodováno a věc dospěje účelově do zákonné fikce ve smyslu § 83 odst. 3 trestního zákoníku.

Tímto postupem kárně obviněná soudkyně zaviněně porušila povinnosti soudce vyplývající z ustanovení § 2 odst. 4 tr. řádu, a tím ohrozila důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

2)

Navrhovatel v návrhu (bod IV.) kárně obviněné soudkyni vytýkal, že ve věci sp. zn. 43 Nt 4502/2012 v níž dne 10. 7. 2012 rozhodla o návrhu Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 a vydala příkaz k zatčení obviněného Z. D. S., po zjištění, že byla podána obžaloba (u stejného soudu, tedy Obvodního soudu pro Prahu 1, dne 31. 7. 2012 pod sp. zn. 3 T 38/2012, přičemž tato věc byla rozvrhem práce přidělena soudkyni JUDr. H. K.), vydala dne 17. 8. 2012 pokyn k odvolání příkazu k zatčení, který byl doručen OSZ Praha 12. 8. 2012 a Policii ČR dne 27. 8. 2012 a ve věci sp. zn. 43 Nt 4503/2012, v níž dne 10. 7. 2012 rozhodla o návrhu Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 na vydání EZR na obviněného Z. D. S., poté co ze zprávy Sirene ze dne 14. 8. 2012 vyplynulo, že jmenovaný byl dne 14. 8. 2012 v 11.50 hod. zadržen ve Fuchstalu, SRN na základě tohoto EZR, usnesením ze dne 17. 8. 2012, aniž by byla nadále zákonnou soudkyní k rozhodnutí s ohledem na podání obžaloby ve věci, rozhodla o zrušení příkazu k zatčení a o zrušení EZR podle § 384 odst. 6 a § 403 odst. 3 tr. řádu, s odůvodněním, že dne 31. 7. 2012 byla podána na obviněného obžaloba a bylo ukončeno přípravné řízení. Podle navrhovatele po podání obžaloby rozhodnout o zrušení evropského zatýkacího rozkazu mohla jen soudkyně, již rozvrhem práce byla obžaloba k projednávání a rozhodnutí přidělena. Navíc podle něj důvody pro vydání EZR trvaly v této věci nejméně do 29. 8. 2012, kdy v hlavním líčení byl vyhlášen rozsudek, jímž obžalovaní v té věci byli uznáni

vinnými trestným činem podle § 233 odst. 1 za použití § 238 trestního zákoníku a obžalovanému Z. D. S. byl uložen samostatný trest vyhoštění na 5 let, když státní zástupce se po vyhlášení rozsudku vzdal práva odvolání a tedy teprve tato skutečnost zrušení vydaného EZR odůvodnila.

Kárně obviněná soudkyně se k tomuto obvinění vyjádřila tak, že evropský zatýkácí rozkaz v dané věci v přípravném řízení vydala, následně však došlo k tomu, že byla podána obžaloba v uvedené věci, která však byla rozvrhem práce přidělena jiné soudkyni Obvodního soudu pro Prahu 1. Za pár dní po podání obžaloby obviněného zadrželi v Německu a telefonovali jí, protože rozkaz vydala, a protože jej nestihla odvolat dříve, zašla za soudkyní, které byla obžaloba rozvrhem práce přidělena a zeptala se jí, zda chce, aby byl obviněný dopraven do České republiky, přičemž ona jí sdělila, že nikoli. Proto kárně obviněná soudkyně odvolala evropský zatýkácí rozkaz. Má za to, že rozhodovala jako zákonný soudce. Pokud má návrhvatel za to, že rozhodovala jako nezákonná soudkyně s poukazem na stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR, pak s ním kárně obviněná soudkyně nesouhlasí, navíc zpochybňuje i právní závaznost uvedeného stanoviska.

Skutek vytýkaný kárně obviněné soudkyni není sporný. Ve věci je třeba vycházet z toho, že přípravné řízení i trestní řízení se konalo u stejného soudu, to je u Obvodního soudu pro Prahu 1.

Podle § 26 trestního řádu v jeho znění do 31. 12. 2013

- odst. 1 k provádění úkonů v přípravném řízení je příslušný okresní soud, v jehož obvodě je činný státní zástupce, který podal příslušný návrh,
- odst. 2 soud, u něhož státní zástupce podal návrh podle odstavce 1, se stává příslušným k provádění všech úkonů soudu po celé přípravné řízení, pokud nedojde k postoupení věci z důvodu příslušnosti jiného státního zástupce činného mimo obvod tohoto soudu.

Podle § 383 odst. 1 trestního řádu v jeho znění do 31. 12. 2013 orgánem oprávněným vyžádat obviněného z cizího státu je Ministerstvo spravedlnosti. Činí tak na žádost soudu, který vydal mezinárodní zatýkácí rozkaz podle § 384. Úkony soudu podle § 383 až 390 koná soud, který v době úkonu vede trestní řízení, a v přípravném řízení soud příslušný podle § 26.

Podle § 384 trestního řádu v jeho znění do 31. 12. 2013

- odst. 5 zatýkácí rozkaz pozbývá platnosti
 - a) jeho zrušením,
 - b) dodáním vydané osoby soudu, nebo
 - c) předáním vydané osoby jinému orgánu v České republice, který je oprávněn ji přijmout,
- odst. 6 soud zruší zatýkácí rozkaz, pokud zanikly důvody, pro které byl vydán, nebo zjistí-li se dodatečně důvody, pro které jej nelze vydat (§ 385). O zrušení zatýkácího rozkazu neprodleně informuje Ministerstvo spravedlnosti, jemuž též doručí usnesení o zrušení zatýkácího rozkazu. Ministerstvo spravedlnosti zajistí provedení nezbytných opatření.

I když podání obžaloby je součástí přípravného řízení, podáním obžaloby přechází věc na soud, který je povinen se jí zabývat, konat o ní řízení a rozhodnout. Od 31. 7. 2012 pod sp. zn. 3 T 38/2012 bylo u Obvodního soudu pro Prahu 1 vedeno trestní řízení a úkony soudu podle § 383 až 390 trestního řádu měl konat soud, který v době úkonu vedl trestní řízení, to znamená řízení vedené pod sp. zn. 3 T 38/2012, které bylo rozvrhem práce Obvodního soudu pro Prahu 1 přiděleno soudkyni JUDr. H. K. Z citovaných ustanovení vyplývá, že po podání obžaloby ve věci dne 31. 7. 2012 nebyla již kárně obviněná soudkyně zákonnou soudkyní pro provedení úkonu – zrušení evropského zatýkácího rozkazu, který vydala v přípravném řízení. Pravidla jsou trestním řádem stanovena tak, aby v konkrétní věci mohl rozhodovat konkrétní

soud – konkrétní soudce, aby nebyla vydávána různá rozhodnutí. Přestože kárně obviněná soudkyně měla vědomost o podání obžaloby a o vedení trestního řízení ve věci, učinila úkon – zrušení EZR – k němuž už neměla zmocnění zákonem. Přitom nejde o otázku výkladem neřešenou, zabývalo se jí trestní kolegium Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 2. 2011 pod sp. zn. Tpjn 303/2010 ve stanovisku, které bylo uveřejněno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod číslem 28/2011. Věta I. tohoto stanoviska zní: „Změna věcné příslušnosti soudu po podání obžaloby nemá vliv na další existenci a význam mezinárodních či evropských zatýkacích rozkazů vydaných soudem v přípravném řízení (takové zatýkací rozkazy se neruší, ani nepozbývají platnosti ze zákona), takže nepřipadá v úvahu je nahrazovat novými, vydanými soudem příslušným ve věci po podání obžaloby. Po podání obžaloby je dále příslušný k provádění případných dalších úkonů souvisejících se zatýkacím rozkazem ten soud, který v době úkonů provádí řízení. Tomuto soudu je třeba dodat obviněného, jehož cizí stát na základě takového zatýkacího rozkazu vydal (§ 387 odst. 1 tr. řádu, § 405 odst. 6 tr. řádu).“ Kárný soud si je vědom toho, že citované stanovisko se týká otázky změny věcné příslušnosti soudu poté, co byl v přípravném řízení vydán mezinárodní či evropský zatýkací rozkaz, avšak, podle jeho názoru, bylo možno a lze z tohoto stanoviska čerpat i v daném případě. Stanovisko bylo přijato za účelem sjednocení postupu soudů v České republice, který byl do té doby nejednotný, docházelo ke zbytečnému rušení mezinárodních respektive evropských zatýkacích rozkazů po podání obžaloby, čímž byla snižována efektivita mezinárodního pátrání a vznikaly i zbytečné náklady.

Výše uvedeným postupem kárně obviněná soudkyně zaviněně porušila povinnosti soudce vyplývající z ustanovení § 2 odst. 4 tr. řádu, nerespektováním čl. 38 Listiny základních práv a svobod z hlediska zákonného soudce k dalšímu rozhodnutí ve věci, jímž ohrozila důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Skutky pod body 1), 2) spáchala kárně obviněná soudkyně kárná provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Při úvaze jaké kárné opatření za spáchaná kárná provinění kárně obviněné soudkyni uložit, vzal kárný soud v úvahu jednak závažnost spáchaných kárných provinění, jednak osobu kárně obviněné soudkyně. Z hodnocení kárně obviněné soudkyně vypracovaného místopředsedkyní Obvodního soudu pro Prahu 1 vyplývá, že od počátku výkonu funkce soudkyně, to je od roku 1999 až do roku 2012 z hlediska rychlosti a kvality vyřizování trestních věcí napadlých do senátu 2 T nebyly do roku 2012 vůči kárně obviněné soudkyni vzneseny ani řešeny žádné stížnosti na případné průtahy v řízení a nebyla ani shledána žádná pochybení ve vztahu k respektování zásady rychlosti a hospodárnosti vedení trestního řízení. Pokud jde o množství a kvalitu vyřizovaných věcí kárně obviněnou soudkyní, nelze ji hodnotit negativně, nijak výrazně nevybočovala z výkonnosti a kvality rozhodování ve srovnání s ostatními soudci trestního úseku. Její výkonnost patří mezi vyšší s ohledem na množství trestních věcí napadlých do senátu 2 T. Kárně obviněná soudkyně patří mezi služebně středně starší soudce Obvodního soudu pro Prahu 1, vůči které nebyly od počátku jejího působení u tohoto soudu do roku 2012 vzneseny žádné námitky ani stížnosti jak vůči její osobě jako soudkyni, tak ve vztahu k vedení řízení, nebyla jí udělena žádná výtka. Výtka podle § 88a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, byla však kárně obviněné soudkyni uložena předsedkyní Obvodního soudu pro Prahu 1 dne 16. 11. 2012 pro nerespektování pracovní doby soudu v době, kdy měla pracovní pohotovost pro oddělení Nt a z toho důvodu pro neplnění pracovních povinností rozhodovat věci jí přidělené rozvrhem práce, to je neučinění žádného úkonu směřujícího k rozhodnutí ve věci sp. zn. 43 Nt 2531/2012, ačkoliv věděla o nutnosti rozhodnout v ní neodkladně vzhledem k povaze předmětného úkonu v přípravném řízení. K této výtce kárný soud přihlížel. Po zhodnocení všech rozhodujících skutečností má kárný soud za to, že přiměřeným kárným opatřením za spáchaná kárná provinění je

důtka podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, neboť bylo nutno přihlídnout i k tomu, že kárně obviněná soudkyně nebyla dosud kárně postižena.

K bodu II. výroku tohoto rozhodnutí

1)

Navrhovatel v návrhu (bod I., 1 - 13) kárně obviněné soudkyni vytýkal, že v průběhu roku 2011 až do konce roku 2012, respektive do podání návrhu na kárné řízení, zapříčinila průtahy v řízení ve věcech jí přidělených k vyřízení zejména tím, že ačkoli měla k dispozici dostatek jednacích dní pro nařízení hlavních líčení, bezdůvodně nařizovala a odročovala hlavní líčení ve svých trestních věcech na velmi vzdálené termíny a nepostupovala tak podle ustanovení § 2 odst. 4 trestního řádu, nerespektovala povinnost vyřizovat trestní věci urychleně bez zbytečných průtahů, a to v těchto trestních věcech:

- 14) sp. zn. 4 T 47/2008 - hl. líčení dne 5. 6. 2012 odročila na 9. 10. 2012
- 15) sp. zn. 2 T 47/2010 - dne 2. 8. 2012 nařídila hl. líčení na 20. 11. 2012
- 16) sp. zn. 2 T 49/2012 - dne 13. 8. 2012 nařídila hl. líčení na 20. 11. 2012
- 17) sp. zn. 2 T 48/2012 - dne 30. 8. 2012 nařídila hl. líčení na 18. 12. 2012
- 18) sp. zn. 2 T 55/2012 - dne 5. 10. 2012 nařídila hl. líčení na 29. 1. 2013
- 19) sp. zn. 2 T 58/2012 - dne 17. 9. 2012 nařídila hl. líčení na 15. 1. 2013
- 20) sp. zn. 2 T 67/2012 - dne 2. 10. 2012 nařídila hl. líčení na 29. 1. 2013
- 21) sp. zn. 2 T 14/2012 - dne 17. 4. 2012 nařídila hl. líčení na 14. 8. 2012, toto odročila na 20. 11. 2012 a toto hl. líčení odročila na 12. 2. 2013
- 22) sp. zn. 2 T 98/2011 - dne 31. 10. 2012 nařídila hl. líčení na 26. 2. 2013
- 23) sp. zn. 2 T 99/2011- dne 28. 11. 2011 nařídila hl. líčení na 13. 3. 2012, toto odročila na 14. 8. 2012 a toto hl. líčení odročila na 18. 12. 2012
- 24) sp. zn. 2 T 107/2011- dne 5. 12. 2011 nařídila hl. líčení na 10. 4. 2012 a toto hl. líčení odročila na 31. 7. 2012
- 25) sp. zn. 2 T 36/2011- dne 28. 4. 2011 nařídila hl. líčení na 2. 8. 2011, toto hl. líčení odročila na 3. 1. 2012, další hl. líčení nařídila dne 24. 5. 2012 na 28. 8. 2012 a toto hl. líčení odročila na 18. 12. 2012
- 26) sp. zn. 2 T 39/2012- dne 4. 6. 2012 nařídila hl. líčení na 11. 9. 2012, toto hl. líčení odročila na 15. 1. 2013

Kárně obviněná soudkyně toto obvinění odmítla. Jako soudkyně pracuje od roku 1999 stále u stejného soudu na trestním úseku, kde měla plný nápad. Od dubna 2011 došlo novým rozvrhem práce ke změně u ní v tom, že byla přerazena z plného trestního nápadu na nápad 50 %, což ale není poloviční, protože plný nápad byl 80 %, takže poloviční by byl 40 % a každý sudý týden v pracovní době vykonávala agendu přípravného řízení Nt, Td. Upozornila proto vedení soudu, že se jedná o nezvládnutelné množství věcí a že ve věcech jí přidělených bude docházet k průtahům, že nařizuje věci na termíny přesahující 3 měsíce. Teprve na opakované upozornění jí místopředseda Obvodního soudu pro Prahu 1 sdělil, že jí může maximálně přidělit ještě jeden jednacích dní, což odmítla, aby soudila ještě více, neboť v roce 2011 byla nejvýkonnějším trestním soudcem soudu a v roce 2012 druhým nejvýkonnějším trestním soudcem soudu. Celou situaci prožívala jako diskriminační, když soudce s plným trestním nápadem měl poloviční výkonnost oproti ní.

Z pracovního hodnocení kárně obviněné soudkyně vypracovaného JUDr. Danou Šindelářovou, místopředsedkyní Obvodního soudu pro Prahu 1 vyplývá, že kárně obviněná soudkyně pracuje u tohoto soudu od roku 1999 na trestním úseku v senátu 2 T nejprve s rozsahem nápadu 100 %, od roku 2011 byl nápad všech trestních senátů stanoven ne 80 %

a od 1. 4. 2011 bylo přiděleno senátu 2 T 50 % nápadu s tím, že v sudé týdny vyřizovala trestní věci napadlé do senátu Nt – přípravné řízení. Od 1. 1. 2013 jí byl k vyřízení přidělen celý senát Nt – přípravné řízení s tím, že nápad nových věcí je uzavřen a věci napadlé do 31. 12. 2013 jí nadále zůstávají přiděleny k dovyřízení. Z hlediska rychlosti a kvality vyřizování trestních věcí napadlých do senátu 2 T nebyly do roku 2012 vůči kárně obviněné soudkyni vzneseny ani řešeny žádné stížnosti na případné průtahy v řízení a nebyla ani shledána žádná pochybení ve vztahu k respektování zásady rychlosti a hospodárnosti vedení trestního řízení. Pokud jde o množství a kvalitu vyřizovaných věcí kárně obviněnou soudkyní, nelze ji hodnotit negativně, nijak výrazně nevybočovala z výkonnosti a kvality rozhodování ve srovnání s ostatními soudci trestního úseku. Její výkonnost patří mezi vyšší s ohledem na množství trestních věcí napadlých do senátu 2 T. Měla přiděleny celkem 3 jednací dny, střídající se s ohledem na liché a sudé týdny a záleželo na organizaci práce a nařizování jednání, zda přidělené jednací dny využije či nikoli. Od 1. 1. 2013 má přidělený jeden jednací den. Kárně obviněná soudkyně patří mezi služebně středně starší soudce Obvodního soudu pro Prahu 1, vůči které nebyly od počátku jejího působení u tohoto soudu do roku 2012 vzneseny žádné námítky ani stížnosti jak vůči její osobě jako soudkyni, tak ve vztahu k vedení řízení, nebyla jí udělena žádná výtka.

Z přehledu nepřítomnosti na pracovišti vyplývá, že v roce 2011 měla kárně obviněná soudkyně 15 pracovních dnů nemocenskou, jinak jen čerpala dovolenou a v roce 2012 čerpala jen dovolenou. Kárný soud měl k dispozici i přehledy o počtu neskončených věcí/osob za měsíce 1 - 12 roku 2011 a 2012 kárně obviněné soudkyně i dalších soudců trestního úseku Obvodního soudu pro Prahu 1.

Tvrzení navrhovatele v návrhu o termínech nařizování nebo odročování hlavních líčení kárně obviněnou soudkyní v uvedených konkrétních spisech bylo ověřeno kárným soudem v jednotlivých vytykávaných spisech, přičemž ani kárně obviněná soudkyně skutková tvrzení navrhovatele nezpochybovala. Nesouhlasila však s názorem navrhovatele, že v uvedených věcech jde o zaviněné porušení povinností soudkyní vyplývajících z § 2 odst. 4 tr. řádu, jimiž ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Ani kárný soud nemá za to, že vytykávanými skutky v uvedených věcech kárně obviněná soudkyně naplnila skutkovou podstatu kárného provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Jde o 13 věcí z jinak velkého množství věcí, které kárně obviněná soudkyně v rozhodné době projednávala a rozhodla. Kárný soud s navrhovatelem souhlasí, že trestní věci ve smyslu § 2 odst. 4 trestního řádu musí být projednávány co nejrychleji, navrhovatel však zaviněné průtahy dovozuje jen ze zjištěných časových odstupů ode dne nařízení hlavního líčení do dne konání nařízeného hlavního líčení, respektive odročení hlavního líčení na další termín a jen na základě své úvahy o tom, jaké úkony bylo třeba v nařízeném nebo odročeném hlavním líčení provést. Prodlevy přitom vytyká v období z konce roku 2011 a v roce 2012 a částečně i v roce 2013. Od 1. 4. 2011 však začalo docházet u kárně obviněné soudkyně ke změnám v pracovním zařazení, když v sudé týdny vyřizovala trestní věci napadlé do senátu Nt – přípravné řízení. Nemohla tedy již soudit věci rejstříku 2 T tak často, jako v dřívější době.

2)

V návrhu (bod II.) navrhovatel vytykal kárně obviněné soudkyni nečinnost ve věci sp. zn. 2 T 45/2012 od nápadu věci 2. 7. 2012 do nařízení hlavního líčení 14. 12. 2012 z důvodů uvedených v návrhu (které jsou také uvedeny ve výroku tohoto rozhodnutí).

Kárně obviněná soudkyně odmítla obvinění z toho důvodu, že byla přesvědčená, že tato věc neměla napadnout do senátu 2 T, ale měla napadnout jinému senátu a proto se bránila

prostředky, které uznala za možné a vhodné. Podle názoru kárného senátu to, že se svou obranou kárně obviněná soudkyně neuspěla, nemůže jít k její tíži. Tvrzenou prodlevu kárný soud nepovažuje za zaviněnou nečinnost.

3)

V návrhu (bod III. 2) navrhovatel vytýkal kárně obviněné soudkyni nečinnost ve věci sp. zn. 2 T 79/2009, neboť v období roku 2011 a 2012 v rozporu se zásadou oficiality a povinností postupovat v trestních věcech z úřední povinnosti, a to i bez návrhu stran řízení, neučinila v této věci žádný úkon. V ní byl D. K. odsouzený pro trestný čin podle § 187 odst. 1 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu tří let za současného stanovení dohledu nad odsouzeným, kdy rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 11. 2009 a zkušební doba běžela do 3. 11. 2012, přes skutečnost, že zprávou Probační a mediační služby ze dne 29. 11. 2011 byla informována o tom, že odsouzený od počátku zkušební doby nespolupracuje a podmínky dohledu neplní, na tuto zprávu nereagovala s výjimkou pokynu z 23. 5. 2012 necht' je odsouzený případně kontaktován a zapříčinila tak nečinnost ve věci od 29. 11. 2011 až do konce roku 2012.

Kárně obviněná soudkyně s tímto obviněním nesouhlasila.

Oproti výše uvedenému spisu sp. zn. 2 T 1/2009 (bod I., 1 výroku tohoto rozhodnutí) v daném případě ještě neuplynula doba 1 roku od konce zkušební doby (3. 11. 2012), ve které je podle ustanovení § 83 odst. 3 tr. zákoníku povinností soudu učinit rozhodnutí o tom, zda se podmíněně odsouzený osvědčil či zda podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná (i když tato skutečnost nebrání rozhodnutí). V navrhovatelem tvrzené prodlevě proto kárný soud neshledává zaviněné porušení povinností soudce.

Pokud tedy navrhovatel ve skutcích uvedených v II, bodech 1, 2 a 3 výroku tohoto rozhodnutí spatřoval zaviněné porušení povinností soudkyně vyplývajících z ustanovení § 2 odst. 4 tr. řádu, jimiž ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, pak s ním kárný soud nesouhlasí a kárně obviněnou soudkyni obvinění z těchto skutků zprostil (§ 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů), neboť tvrzené skutky nejsou kárným proviněním.

P o u č e n í: Proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 27. června 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně kárného senátu